

"Droga do Mądrości" to droga poznania otaczającego nas Wszechświata, jego powstania oraz trwania. W krótkiej rozprawie zawarłem wiedzę, którą człowiek jest w stanie zrozumieć. Mała objętość rozprawy to przeciwwaga wielkiej nauki. Wiedza ujęta w rozprawie otwiera oczy. A poznanie początków życia, to radość każdego, kto choćby na krótko zagłębi się w "Drodze do Mądrości".

Autor

DROGA DO MĄDROŚCI

Każdy, którego postrzeżenie Wszechświata nakłania do rozmyślenia i dociekania jego początku jak i końca zada pytanie, jak on powstał. Z odległych przestrzeni czasu pozostały nam jedynie fragmenty pierwszych zdarzeń, zapisanych lub ustnie przekazywanych następnym pokoleniom. W każdej populacji rodził się człowiek, który przekazywał wiedzę aby uczynić stan powstania wszystkiego we Wszechświecie zrozumiałym. Czy otrzymana wiedza wpłynęła na rozwój ludzi? Czy wielkie rzeczy stały się zrozumiałe? Wielcy tego świata dbając o własny interes blokowali rozwój wiedzy i czynią to do obecnej chwili. Blokując, sami wpadli w pułapkę niewiedzy, zamieniając rzeczywistość w fantazję. Ich wyobraźnia stworzyła bogów aby panowali nad nimi. Są obrońcami i strażnikami świętych myśli, które sami ułożyli. Stali się przewodnikami na ślepej drodze. Wspólnie prześcigają się w wytworach własnej fantazji, aż zagnali rozumowanie do więzienia. Tak zakuli mądrość w kajdany na długie tysiąclecia, a w zamian uwolnili fantazję i głupotę, która jest pokarmem wielkich i maluczkich. Zagnani w niezrozumiały świat bajek stali się ludźmi o okrutnym sercu. Wnieśli do życia płacz, nieszczęście, niewolę. Poniżyli godność człowieka. Aby i tego było mało uznali, że bogowie których wymyślili są wyrocznią ich losu. Tak to fantazja zapanowała wśród istot rozumnych a głupota w rodzaju ludzkim.

Jak było naprawdę, jakie były początki! Oto ten, który na początku dzieł zrodzony. Z ciała i tchnienia ożywiony. Wolną i niezależną istotą obrazu Mądrości będący, przekazuje Wam wiedzę o początku i końcu dzieł skończonych. Początkiem dzieła jest Ocean. Wielki, bezkresny, którego przestrzeni nie można określić. Ocean który jest absolutną ciemnością, to sam w sobie przezroczysty. Choć wypełniony temperaturą, to jednak tętniący życiem. Jeszcze nie narodzony ale oczekującym na tchnienie ożywczce. W części bezkresnego Oceanu, w miejscu nieznanym dla przestrzeni, błysnęła iskierka. Z tej iskierki powstał płomyk, płomień i ogień o ogromnej mocy. W ogniu był zarodek, który wchłaniał moc ognia aż stał się światłem przenikającym ciemności. Począł oddychać tchnieniem ożywczym. Z jego wnętrza zaczęło rozchodzić się światło o potężnej mocy, które oddzieliło Jego od przestrzeni, która Go otaczała. Mocą światła zamknięty został w uniwersalnym domu o kształcie kuli, który został otoczony wiecznym płomieniem. Moc która przenika z Jego

wnętrza rozświetliła ciemności, stała się żywą myślącą Istotą. W niej zamieszkała Mądrość, najcenniejszy klejnot. Ona bezgranicznie pokochała swojego Stworzyciela. Zaprzyjaźnili się na wieczność. Jasność, Moc nazwała Niebem, a miejsce swojego przebywania Tronem, punktem centralnym Nieba. Z ich ogromnej miłości przestrzeń napełniła się dobrami. Mądrość to subtelny żywy impuls wiedzy pod postacią energii, zapisany w przestrzeni, zwaną Pamięcią. Mądrość widzi, czuje i myśli. Rozpoznaje smak i zapach. Wie jak oddzielić to co jest dobre od tego co temu przeciwne. Prowadzi do światła nie do ciemności, krainy wiecznego snu. Jest budowniczym nie niszczycielem. Moc stworzyła całe zastępy ciał Niebiańskich a Mądrość jedne ożywiła inne na późniejszy czas pozostawiła. Moc powstała ze skupienia temperatury, która przekształciła się w czystą energię. Stała się widzialna. Skupiona energia która przenikła z wnętrza Mocy pod postacią indukcji, mocą swoją objęła władzę w przestrzeni Nieba. Moc zamknięta jest pod postacią uniwersalnej bryły, zwaną kulą lub uniwersalnym okręgiem. Niebo, będące Mocą, a także pozostająca poza tą mocą przestrzeń, wypełniona jest temperaturą, która jest minusowa i nieznana jest jej wartość. Powstały płomień o ogromnej mocy, to pył ognisty. Wskutek zachodzących reakcji termicznych, wywołaną przez nieznana wartość ujemnej temperatury, pył ognisty został przez temperaturę otoczony w formie uniwersalnego okręgu, tworząc kule ogniste o różnej wielkości. To początek powstawania ciał stałych w rozumieniu nazw Gwiazd i Planet. Pył ognisty jest wypełniony wszelką formą pierwiastka nieożywionego, którego przyczyną jest temperatura. Kule ogniste otoczone ujemną temperaturą, schładzały się. Na skutek zmian termicznych, chemicznych i fizycznych kule ogniste ulegały przemianom. Pył ognisty przyjął formę materialną i stał się namacalny oraz widzialny. Tak powstały ciała stałe w przestrzeni Nieba. Podczas gdy pył ognisty się materializował, wewnątrz kul ognistych temperatura zmieniała swój stan, przechodząc z niewidzialnego w stan widzialny aby na końcu uzyskać formę pod postacią wody. Kule ogniste zmieniały się w kuliste ciała stałe jednocześnie powodując, że swoim płaszczem oddzielały zmaterializowaną wodę, która była w ich wnętrzu, od temperatury na jej zewnętrznej stronie. Każde nieożywione ale zmaterializowane ciało kuliste na nieboskłonie wypełnione jest wodą w stanie płynnym. Podczas materializowania się pyłu ognistego i jego schładzaniu, wskutek wysokich ciśnień, następowało wyrzucanie części materii stałej w przestrzeń, nadając tym ciałom, formę i prędkość. Ciała te znane są pod nazwą Komet lub Asteroid. Są to także fragmenty ciała kulistego, jakie powstają przy eksplozji Wulkanu. Zmaterializowane ciało kuliste po napełnieniu wiązką światła, przyjmuje formę ożywioną. Jak to następuje! Do ciała kulistego i zmaterializowanego wprowadza się wiązkę światła, która pochodzi od Mocy. Jak przez soczewkę, skupiona wiązka światła drąży otwór w materii. Po przejściu wiązki światła przez zmaterializowane ciało, światło jest skupiane tak długo, aż pojawi się czysta energia. Energia staje się Mocą i przyjmuje nazwę Indukcji, która przenika zmaterializowane ciało. Natomiast skupiona energia wewnątrz ciała zmaterializowanego ma nazwę Jądra. Indukcja od punktu jej skupienia aż do granicy jej okręgu powoduje zmiany, wyzwalaając temperaturę dodatnią i ciśnienie. Wewnątrz ciała

kulistego dochodzi do wzrostu temperatury, która doprowadza, że skłepienie ciała zmaterializowanego wewnątrz na pewnej grubości przyjmuje formę płynną, nazwaną przez naukę Magma. Powstałe wewnątrz ciśnienie powoduje, że ciało kuliste powiększa swoją objętość zmieniając ukształtowanie powierzchni, jednocześnie wypychając zmaterializowaną temperaturę pod postacią wody na zewnątrz wypełniając wszelkie zagłębienia na powierzchni. Wskutek działania indukcji jądra powstaje dodatnia temperatura na zewnętrznej części płaszczka ciała kulistego, która doprowadza do tego, że ujemna temperatura zmienia swoją postać ulegając takiemu zawilgoceniu, że spływa pod postacią wody na powierzchnię. Sucha powierzchnia ulega nawilgoceniu a nadmiar wody z okręgu łączy się z wodą wypchniętą z wewnątrz, tworząc Morza i Oceany. W okręgu indukcji temperatura zmienia stan termiczny z wartości minusowej na temperaturę o wartości dodatniej. W taki to sposób powstaje atmosfera o właściwości tchnienia życia. Energia wychodząca od Mocy pod postacią Indukcji, którą ludzie nazywają Słońcem i energia Jądra ciała kulistego to ta sama moc, która ożywia. Temperatura i woda w połączeniu z energią słoneczną jest początkiem życia. Ciało kuliste, które zostało ożywione przyjęło nazwę Planeta. Ile takich Planet zostało ożywionych, tego nikt nie wie. Jest pewne, że bardzo wiele. Ożywione ciała stałe to królestwo życia, perły Nieba. Energia słoneczna i energia jądra Planety mają wspólne źródło, które powoduje, że ich moce się odpychają. Indukcja płynąca od Mocy jest większą niż indukcja Planety, co ma wpływ, na jej obrót wokół osi oraz obrotu po okręgu. Ożywiona Planeta wykonuje trzy ruchy. Pierwszy, to ruch obrotowy wokół własnej osi. Ruch ten powoduje, że płynna magma wskutek wewnętrznej kulistości Planety zostaje na dwie części rozdzielona i w przeciwstawne kierunki przesunięta. Magma wprowadzona w ruch obrotowy wokół własnej osi dokonuje pewnych zmian fizycznych. Zamienia jej gęstość na moc kinetyczną, która ma te same znaczenie co ciężar lub jej masa. Wygląda to tak, Przy obrocie magma swój ciężar lub inaczej masę wyrzuca poza swoją materię. Powoduje to, że jej ciężar przechodzi w moc kinetyczną. Fizycznie jest wewnątrz ciała stałego, mocą poza nim. Działanie takie, przesuwając masę magmy w przeciwstawnych kierunkach, stabilizuje ruch obrotowy Planety, tak jakby Planeta była osadzona w obudowie na łożyskach. Nie ma możliwości dokonania przechyłu. Ta moc kinetyczna ma wpływ na wychylenie się igły magnetycznej. Drugi ruch, to obrót po okręgu zwany Orbitą Planety. Następuje jednocześnie z ruchem obrotu wokół własnej osi. W jednym jak i drugim przypadku ruch następuje wskutek odpychania się dwóch indukcji. W przestrzeni zwanej Otchłaniami lub w nauce Kosmosem, nie istnieje linia prosta. Wszystko zamknięte jest okręgiem. Małe lub wielkie ciała, każda fala czy to dźwiękowa czy radiowa lub inna wysłana w przestrzeń, drogę swoją zamykają okręgiem. Trzeci ruch, to ruch posuwistozwrotny. Ten ruch nie może się zamknąć okręgiem, ponieważ drogę jaką ma do przebycia Planeta jest korygowana przez kulistość okręgu indukcji Słońca. Dotyczy to wszystkich ciał materialnych, które przebywają w mocy indukcji Słońca. Ciała te promieniście przesuwają się w stronę Mocy a więc do środka, czyli Słońca. Na ciała przebywające w zamkniętej indukcji od zewnątrz

działa moc suchej temperatury, która sama w sobie jest masą. Naciskając przesuwają wszystkie ciała w stronę środka okręgu indukcji. Tam ich ruch jest wyhamowany, by następnie na skutek działania zwiększonej mocy indukcji od strony Słońca, wrócić do ruchu wstecznego. W ruchu wstecznym ciała stałe napierają na temperaturę, która zwolna zwiększa opór, powodując wyhamowanie ciał stałych i odwrócenie ich ruchu w kierunku wstecznym. Ten ruch dla różnych ciał stałych jest niejednakowy. Gdy jedne przesuwają się w stronę Słońca, inne zmierzają w przeciwnym kierunku. To powoduje, że różne ciała stałe jak i ożywione Planety w wyznaczonej czasoprzestrzeni spotykają się i zdarza się, że jedna zasłania drugą. Na krótko następuje zakłócenie w obrocie Planety na skutek chwilowego odciążenia indukcji tej Planety od indukcji Słońca, obroty spadają a Planeta się zachwieje. Wówczas na Planecie w jej różnych częściach dochodzi do zmian na powierzchni, co ma katastrofalne skutki. Po odsłonięciu Planety wszystko wraca do normy. Ruchy te powodują, że ciała stałe i Planety nie obiegają Gwiazdę Centralną czyli Słońce, ale dokonują ruchu okrężny i posuwistozwrotny po swojej orbicie przed obliczem Słońca. Wielkość ciała stałego lub Planety ma wpływ na długość orbity. Weźmy pod uwagę naszą Planetę zwaną Ziemia. Jaką jest jej masa czyli ciężar, żaden człowiek nie wie. Mogę powtórzyć co mówi Mądrość. Ziemia waży tyle co pył na szalce wagi. Ale można obliczyć wielkość orbity i prędkość z jaką się po niej porusza. Wielkość orbity Planety uzależniona jest od jej obwodu. Obwód Planety Ziemia wynosi około 40 tysięcy kilometrów. Takim samym jest obwód orbity. Planeta Ziemia porusza się po obwodzie jej okręgu. Linia obwodu orbity dokładnie przecina Planetę na dwie części. Dzielenie długości orbity na 365 dni daje nam, że Planeta Ziemia na przestrzeni 24 godzin pokonuje około 109,6 kilometra, co daje prędkość poruszania po obwodzie 4,6 kilometra na godzinę. Ożywiona Planeta fizycznie jest na stałe osadzona we własnej indukcji. To powoduje, że indukcja obracając się wokół swojej osi obraca się jednocześnie z Planetą. Planeta Ziemia ma bliski kontakt z ciałem stałym jakim jest w terminologii nauk nazywany Księżyc. Księżyc wbrew kanonom nauk nie jest satelitą Planety Ziemia. W przestrzeni Nieboskłonu, którą określamy Kosmosem, nie istnieje zasada, że mniejsze ciało stałe obiega większe. Planetę Ziemia różni od ciała stałego jakim jest Księżyc to, że Planeta jest ożywiona a ciało stałe nieożywione. Orbita Księżyca jest niezależna od orbity Planety Ziemia. Nie mają żadnego wpływu na siebie. Jakiegokolwiek zmiany są im obojętne. Orbita Księżyca przecina inny promień światła jak i przecina Planeta Ziemia. Księżyc względem Planety Ziemia jest znacznie mniejszy. Według obecnych obliczeń promień Księżyca wynosi około 1738 kilometrów, średnica 3475 kilometrów a obwód 11.000 kilometrów. Księżyc obiega swoją orbitę w ciągu 27 dni ziemskich. Od wejścia w jasność do jej opuszczenia Księżyc potrzebuje 13 i pół dnia ziemskiego. To daje, że prędkość po orbicie wynosi 16,9 kilometra na godzinę. W ciągu 13 i pół dnia ziemskiego przebywa około 5.500 kilometrów. Taką jest szerokość promienia światła. Wejście w promień światła i wyjście z tego promienia przy jego kulistości, daje efekt znany pod nazwą Faz Księżyca. Co do ruchu Planety Ziemia przed obliczem Słońca, jej wschód i zachód ma następujące wyjaśnienie. Planeta Ziemia znajduje się bezpośrednio

w szerokim paśmie promienia słonecznego. Część czołowa Planety Ziemia jest zawsze zwrócona w kierunku Słońca. Cała Planeta po średnicy jest oświetlona. Obrót wokół osi i kulistość Planety powoduje ciągłość przechodzenia jej ze światła do ciemności, z ciemności do światła. Ruch Planety Ziemia po orbicie powoduje przesuwanie się pasma promienia światła słonecznego, to w górę to w dół po powierzchni Planety. Wyjaśnienie tego zjawiska jest następujące. Indukcja otaczająca Planetę Ziemia jest kulista. Ta kulistość dla promienia światła jest soczewką. Promień światła to niewidzialna energia cieplna. Skupiona ma potężną moc, która odpowiednio użyta, niesie dobro dla życia lub może być niszczycielską. Promień światła wypełnia całą kulistość indukcji wokół Mocy i całą przestrzeń Nieba aż na jej kraniec. Ta wiązka energii napotykając kulistą indukcję Planety Ziemia, przechodzi przez nią jak przez soczewkę załamując swój promień, jednocześnie zwiększając moc energii. Podczas biegu Planety Ziemia po okręgu, jej ruch względem promienia światła jest opadający a następnie wznoszący. Załamanie promienia światła następuje na wysokości Równika, środkowej części Planety Ziemia. Podczas wznoszenia Planety załamany promień światła przesuwają się na część półkuli zwaną północną i rozszerza się do wysokości wznoszenia. Następnie następuje opadanie Planety do punktu poziomu Równika. Jest to okres klimatyczny wiosny i lata na półkuli północnej. Na Równiku załamuje się promień światła w drugą stronę i następuje przesuwanie się promienia światła na część półkuli południowej. Planeta opada a promień światła się rozszerza do punktu wznoszenia. Następuje wznoszenie, aż promień światła zrówna się z wysokością Równika. Podczas gdy na półkuli południowej jest wiosna i lato, to na przeciwległej półkuli trwa jesień i zima. I odwrotnie. Gdy na półkuli północnej trwa okres wiosny i lata, na drugiej półkuli trwa jesień i zima. Jest to odwieczny porządek we Wszechświecie. Odwzorowaniem ruchu Planety Ziemia jest zbudowana w dawnej historii Ziemi, przez żyjącą technicznie rozwiniętą cywilizację, Piramida schodkowa na półwyspie Jukatan. W ten sposób odbywa się zmiana pór roku na półkulach Planety Ziemia. Jednocześnie jest to wschód i zachód Planety Ziemia wobec Słońca. Przesuwanie się Ziemi w ruchu posuwistozwrotnym w kierunku Słońca powoduje, że moc indukcji promienia światła słonecznego względem biegunów Ziemi rozszerza się w górę i w dół lub zawęża, co ma wpływ na klimat Ziemi. Oddalając się od Słońca ulegają schłodzeniu i stopniowemu zamarzaniu okolice podbiegunowe Ziemi. Przybliżając się do Słońca okolice podbiegunowe Ziemi ulegają rozmrażaniu aby w ich miejsce rozkwitła roślinność. Ruch posuwistozwrotny wywołuje jeszcze jedno prawo fizyki, uzupełnienie energii Jądra Planety. Ożywiona Planeta zbliżając się do Słońca jest systematycznie energią słoneczną uzupełniana. Ustawiczny wzrost mocy Jądra powoduje, że wewnątrz Planety wzrasta ciśnienie, które powoduje rozszerzanie się Planety. Wzrost ciśnienia ma wpływ na wyciskanie płynnej magmy na zewnątrz jednocześnie wynosząc powierzchnię Planety w różnych jej częściach. Powierzchnia Planety zmienia swoje oblicze. Powstają nowe łańcuchy Gór i Wzniesień. Wynurzają się nowe powierzchnie ukryte pod wodą. Przybywa suchej powierzchni, pozornie ubywa wody w akwenach morskich i Oceanach. Oddalając się od Słońca cykl

uzupełnienia energii Jądra Planety zwolna się osłabia. Moc Jądra maleje co powoduje, że Planeta zapada się do środka, wywołując wzrost ciśnienia wewnątrz Planety i ponowne wyrzucanie płynnej magmy na zewnątrz, przy jednoczesnym zapadaniu się części powierzchni Planety. Ubywa powierzchni suchej a pozornie przybywa wody w akwenach morskich i Oceanach. Skutkiem tego jest to, że powierzchnia Planety jest jakby przez wody Mórz i Oceanów oczyszczana. Powstają nowe rozlewiska Mórz i Oceanów. Ożywiona Planeta ma swój koniec żywota wówczas, kiedy energia jej Jądra całkowicie się rozładuje. Żaden wybuch jądrowy, zderzenie z inną Planetą, ciałem stałym lub Asteroidą nie jest w stanie zniszczyć ożywionej Planety. Nie istnieje w prawie fizyki eksplozja Jądra Indukcji. Tylko samoczynne rozładowanie energii Jądra Planety ma moc jej wygaśnięcia. To samo dzieje się ze Słońcem z tym, że malejąca jego Moc zmniejsza zasięg indukcji aż do jego zaniku. Wówczas Planety, które były ożywione i zależne w swoim istnieniu od mocy Słońca gasną czyli, rozładowują się. Świat i Czas będący w mocy Słońca przechodzi w uśpienie. Następuje ciemność. Trwa okres oczekiwania na nowe narodziny Mocy. Jeszcze jedno prawo fizyki ma wielki wpływ na cykl życia na ożywionej Planecie. Przybliżanie się Planety do Słońca powoduje, że indukcja na ożywionej Planecie wzrasta co ma bezpośredni wpływ na wydłużenie życia dla wszystkiego co jest ożywione, jego wzrost i masę. Oddalanie się Planety od Słońca powoduje, że indukcja maleje a długość życia na ożywionej Planecie się skraca, maleje wzrost i jego masa. Cykl ten jest odwieczny. Tak działa prawo fizyki. Obecnie jest rok 2012 i Ziemia od dwóch tysięcy zmierza w kierunku Słońca. Geograficznie Słońce dla Planety Ziemia jest północą, czyli stałym jasnym punktem określającym kierunek północny. Inaczej, punktem centralnym. Wszystkie ciała stałe w jakiegokolwiek jego formie a przebywające w indukcji Słońca, są jedną swoją częścią oświetlone. Sygnałem do rozpoczęcia życia na ożywionej Planecie to woda, dodatnia temperatura i energia światła pod postacią ciepła. Planeta wydaje wszelki owoc, a Moc ten owoc ożywia. Tworzy się pamięć, wieczne życie. Dopóki ożywiona Planeta owocuje, dopóty trwa życie. A my się ciągle powtarzamy i mamy trwałą kontakt z tą ożywioną Planetą. Ożywiona Planeta i Moc to życie. Śmierć wymyśliła Istota zrodzona z pyłu tej ożywionej Planety, jako jeden z jej owoców. Ona zamieniła rozum na głupotę i stworzyła nieszczęście, które do obecnej chwili pieczołowicie pielęgnuje. Nieszczęścia i głupoty nie było na początku i nie będą istnieć na wieczność. W wyznaczonym czasie ludzie odrzucą głupotę i zwrócą się w stronę prawdy o Wszechświecie. Przyczyną tej zmiany będzie, otwarcie biblioteki ukrytej między łapami Sfinksa w Egipcie. Wówczas stanie się zrozumiałe, że Piramida w Gizie nigdy nie była grobowcem lecz Elektrownią wykorzystującą energię słoneczną. Że, starożytne budowle wzniosła dawna technicznie wysoko rozwinięta cywilizacja, która zamieszkiwała Planetę Ziemia i która zwolna wraca do życia. To co nowe obecnie powstaje, to żadne cuda techniki. Tą nowoczesność do Świata żyjących wnoszą Ci, którzy wówczas w przeszłości Ziemi żyli. Natomiast Bibliotekę, to celowo pozostawione archiwum a w niej Encyklopedia o przeszłości i przyszłości Ziemi oraz, o człowieku który ponownie narodzi się na tej Ziemi. We właściwym czasie zostanie

odnaleziony. W przyszłości będzie przez ludzkąść czczony. On będzie Królem Zjednoczonej Europy. Od ponad 1200 lat tron Europy jego oczekuje. Nastąpi to w czasie gdy Europa będzie jednością. Jeszcze jedno przesłanie ważne dla Wszechświata. Mocą kieruje Mądrość a człowiekiem rozum, to wspólne podobieństwo. Drogi czytelniku, nie pytaj o moją wiedzę i jej pochodzenie. Tylko rozumem zachęć Siebie do wnikliwego zgłębienia tej krótkiej rozprawy i porównaj przekazaną w niej wiedzę z obecną Nauką. Życzę Tobie, aby ta wiedza była właściwą drogą mądrości do poznania Wszechświata. Z gorącego serca życzy tego autor - Jerzy Zygmunt Żelichowski, dnia 1 marca 2012 roku.

